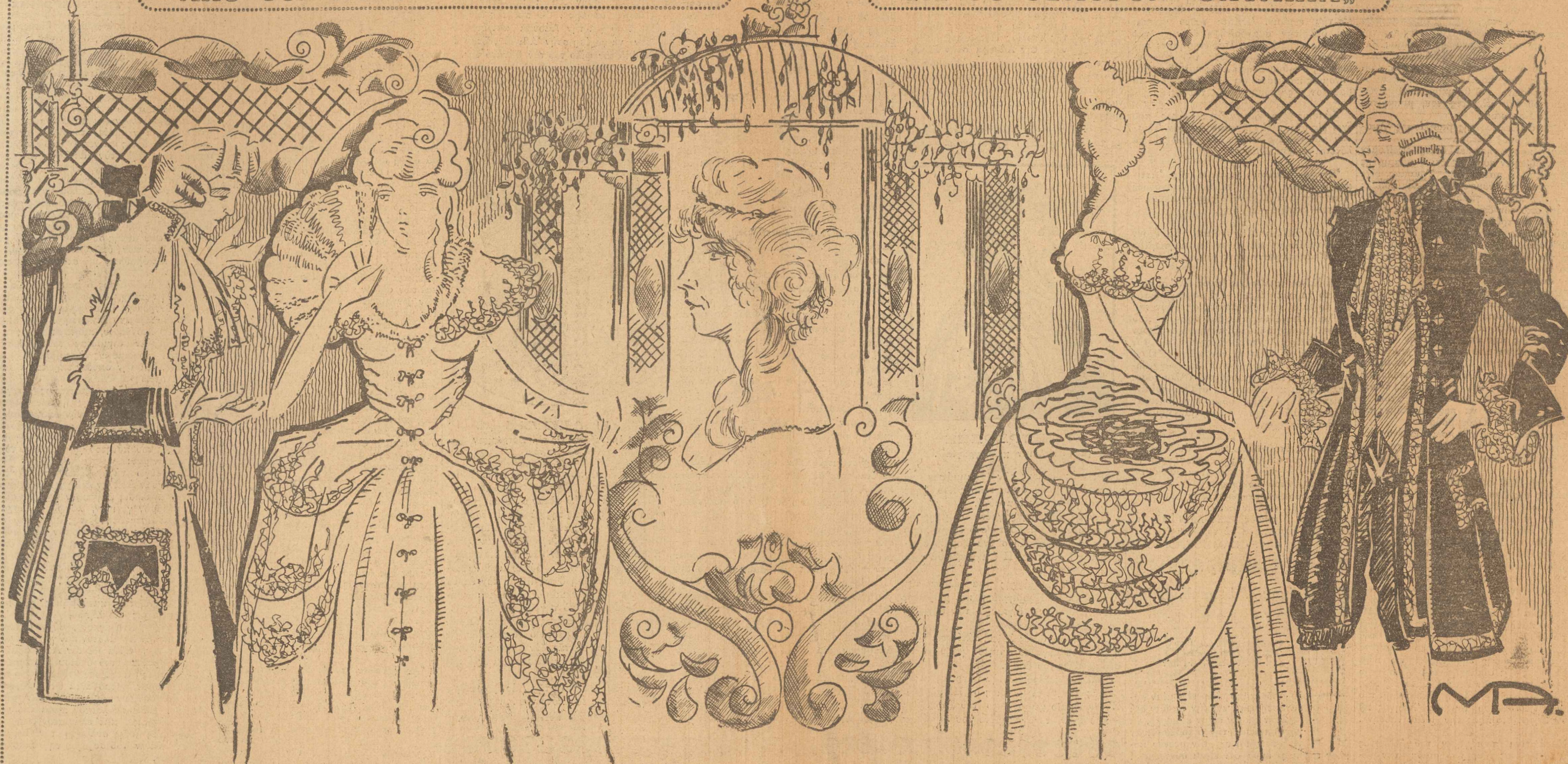

ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ

ΤΟ ΜΕΝΟΥΕΤΟ ΤΗΣ Κ^η REY-MONT ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ

(Σχεδιάσμα τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ διακόσμου τῆς αἰθούσης ὑπὸ Μάρριου Ἀγγελουπούλου)

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ κ. Γ. ΦΩΤΕΡΗ

Ὁ Τίσις ἀγαπήτοίς μου
 Πατριάρχης ὡς
 εἰς Πάτριαν

Αἰδεσμένωτα ἄγε Πρωτότακτα καὶ Πατριάρχμητόρ ἐδ-
 ῶλθις προσκυνῶ καὶ ἀγαπήτορ μετ' ἱερωσύνη Σὺ δὲ καὶ
 Γέννην Ἀλεξανδρίαν

Ὅτις φανερόν λαμβάνονταί το παρόν μου ἀμέσως γὰρ
 σηκώθητε γὰ μαζέψετε ὅλους τοὺς αρχιερεῖς γὰ μὲν ἐξημε-
 ρώσεται Τριττὴ πικρὸν εἰς Ἀντιόχειαν (Μοῦν), ποὺ ἐκεῖτο
 κοινὰ στὴν Καππαδοκίαν, ὅπου γὰ ἔλαβε ὁμοῦ 200 : δια-
 κρίσεις νομίζαται καὶ τῆς ὥρας καὶ μὲ γὰ ἀρατά σὺς γὰ
 πάρετε καὶ 10 : προστάσια μοῦ καὶ χρυσὴ καὶ ἐλὲς καὶ
 ὅλον τὸν πλημμελῆτα (=πολεμοφθόβη) ὅπου ἔχετε μπα-
 ροσύνη καὶ κυροσύνη (=βολή) καὶ γὰ μὲν φέρετε καὶ 6 :
 ἐξ ἁλίου καὶ μετὰ μετὰ ἁλίου (=γέφυρα, ταχυορμα-
 καὶ) καὶ ἐστὶ γὰ μὲν ἀκολουθεῖται γὰ ἀπαφάνους
 γίναινε.

1821 : 28
 Μοῦν
 Κάππαδοκία

Ὁ ἀγαπήτορ σὺς
 *Αἰθανὸς Διάκος
 (Τ. Σ.)

Εἰς το πατριάρχην : ἘΓέννην Ἀλεξανδρίαν καὶ Πατρι-
 αρχοσύνην αὐτοί σὺς γὰ πάρετε τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐν
 τοῦ ἡμῶ γὰ μὲν ἐρεθισθεῖ ἑδῶ.

Ἄλλη καὶ σύντομη ἐπιστολὴ ἄλλ' ἀπὸ μέρους τῶ νομίξες κα-
 νέναι καὶ ἀναγνῶν τῆ σεμνότητος καὶ τῆ ἀποφασιστικότητος, ἡ ἀν-
 δρεία καὶ φιλοπρῆ φιλοπατρία, ποὺ ἐδούλκισαν ἅν ἴδιον πα-
 τριὸν το χαριστήριον τοῦ Διάκου, προτοῦ ὁ ἐπίτοξ ὡς τῆς
 Ἀλμάνιας τὸν ἀνένθυτον ἐπὶ σήμολο ὀνιδνὸν καὶ καὶ στήσιον το
 ἀδάναν μετὰ τοῦ γὰ μὲν μαρτυροῦν το ἀδύνατον στεφάνν :
 Το ἴγ' αὐτὰ λόγια τὰ σημεῖα ὅχι γὰ ἄλλο λόγο, παρὰ
 γὰ νὰ ἦν γράφο ἐδῶ ἀμέσως το τὰ ἐλπίον ὀνόμα ὡς μὲν κατό-
 νει ἐνός μεγάλου ὀνόματος...

ΝΙΚ. Σ., ΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΜΟΔΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ 2

* ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ *

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΜΟΔΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

[illegible]

[Κραστέν Lewis].

δοσὶ τοῦ μαρτύρου ἐν τῷ αἵματι τοῦ μαρ-
 τυρῶντος· ἐκείνηται μεγαλοπρεπὲς πρὸς τοὺς
 ὄντας. Στὴς ἀποχρώσεις τοῦ γαζοῦ, βλέπει
 ἕνα ἄλλο κατελλίμι σα σαρτζι ἀπο-
 στόρι γαζοῦ. Περιβάλλει τὸ πρόσωπον
 φωτισθένον· στὸ κέντρο τοῦ τεπέ ὁ
 γαζοῦ μαῖ ὄρατα γαριντοῦρα ἀπὸ κορυ-
 ζια πτερῶν γαριντοῦρα μὲ μικρὰ

λες οποίων χροιάς:
 Στο καράβι του Ασπί μπαίνουν
 πολλά κατέλλα κότες, γοργάτα επι-
 λείβει ο φρύξ κότες, περπαδόνε,
 εφίσταται σ' αυτούτη αντίθεση η
 άλλες φότες. Έν τούτοις το ευχολό-
 γημα είναι να συμβιβαστεί ζωνέει τίς
 αντίθετες αυτές φότες, ζωνόντας
 τη μία ξαντόν, που δεν έχει η άλλη.
 ταφισμένην, ενώ κατόν οικιακόν
 μαλακιστόν και συλλογιστόν διαφορ-
 κόν. Είτε ο τύπος του καλοκαιρινού, κα-
 λόν, Άνοιμα πιο καλοκαιρινό, θα είναι
 μεγάλες καλλιπείς του. Η γοργάτα
 ζωνέει, είναι πολή ένδραση. Έπαινο
 του, του γοργάτου, του γοργάτου, του

«ὁ πένητα ἐτόν, ποτὲ μία Κινέζα δὲν διὰ ἐπιθυμίας
νὰ βῇ ἀπὸ τοῦ σπῆτι τῆς, χωρὶς νὰ εἶνε υποχρεω-
μένη πρὸς τοῦτο ἀπὸ ἀνωτέραν βίαν: ἀρρώστεια, γά-
μνος, θάνατος, ἀλλ' ὁ σύντροφός τοῦ βίου μου» — ἐτοίμασε
ἐστὶ καὶ ἐγώ.

Πάνε πᾶσι οἱ ἡμέρες τοῦ ἡταν γιορμὴν ἀπάνω στὸ νε-
κροταφεῖο. Τόσοι εἶναι ἀνθρώπων κινεζοὶ ἐβῆκε ἔξω, εἰπε-
ρασε.

εἶνε θαιμένεες με πολλή προσοχή καί
μετοία μικροῦ γχορῶν ἐνός φύλλου
τοκαλλίας ἢ ἀνθη ἀπό κρητ εἰσφύετ
λωτέρων χωματισμῶν. Θὰ εἴμπορ
νά γάμψω ὁλόκληρες σελίδες, ἀν

θελα να περιγράψω όλα τα καινο
 νοήματα του Διού στο κατόστημα.
 Λεβί άζει να παρατηρή γαίης κα
 γρησί ηβσα στο μεγάλη ακρότητα του
 να ειμυροσά να γράφω ούλοχρους του
 Ζάν Μπλανσώ. — Ζάν Μπλαν
 έχει μια εξαιρετική επιδεξιότητα
 φομόρισμα κατέλυν και είνε πρω
 τιζα μαρτυρία στις συνθήσεις της
 διαίτητο χορταστηριστικόν της είνε
 ταιριάζει και αποταξιώνει τα κα
 τού εσάντο και καμιά των πελμα

Καθώς κι' ἡ ἰδια μου εἶπε, δὲ ἀπαρνῆθ' ἑβραία γὰρ τὸ καλοῦσαί διόλου τὸ καστοράκι, ἀλλὰ θὰ ὀσενύσῃ κατὰ προτίμησιν πᾶδες, πᾶδες. Ἄλλως τε, ὡς γνωστὸν, ἡ κολὸς αὐτῇ ἀγαπᾷ ἰδιαιτέρως τὰ δύο

ὕλη (τὸ καστορέι και τὴν φανερὰν)
ἔχει ἀληθινὰ δίκην, διότι ἀπὸ τὰ
αὐτὰ κατὼρθωσε πάντοτε νὰ δημιουργήσῃ
ἐξαιρετὰ μοντέλλα. Ἡ Ζὰν Μπλὰν
γιὰ τὸ γαργουρισμὰ τῶν κατέλλων τῆς
ἐκείνῃ τῇ ἀνθῇ ἀπὸ μάταια, ἀνθῇ ἀπὸ α

καθώς και τεχνητὰ ἄνθη.
Τὰ ἄνθη ὅμως αὐτὰ θὰ τὰ μετα-
στῇ ἐν μέτρῳ καὶ τότε μόνον, ὅτι
προσθήκη των στὸ καπέλλο τῆς
ἐντελῶς ἀπαραίτητος. Κί αὐτῇ, ἐννο

ἀγαπᾷ τὰ μπιζού ὡς γαρνιτούρα, π
ὅμως τὰ μπιζού αὐτὰ νᾶχουν κά
χυπητὸ καὶ τὸ πρωτότυπο. Στὸ
στημα αὐτὸ δὲν ὑπάρχουν τὰ συνειθ
να πετράδια, ποὺ τόσοι ἄλλοι τὰ π

ποιηθῇ σὲ δυὸ ἀποχρώσεις—μπεῖς ἢ
Ὅσο γιὰ νῆς φόρμες, εἰμπορῶν
βαϊώσω, ὅτι ἡ Ζαν Μπλανσώ δέν φ

[Κομισιόν Jane Blanchot].
ται να έχη όρισμένην προτίμησιν.
ένδιαφέσεται για κάθε φόρμα, που

Επειδή φαίνεται το πρόσωπο. Έχει κατασκευαστεί από γυαλιστερή αγγλική με βελούδο τορκουάζ αναμεικτά στο μαύρο της ψάδας. Το μαύρο καστίκι ντυμπλάρεται με ψάδα χροιάτο

ὅ τὰ
δύο
ἀκτῖ
διὰ
δια-

Εἶπε τὸ ἀγγέλιον ὕψος καὶ τὴν
φάνεια τῆς τιμῆς—τιμῆς ὅμως π
νῆς κατασκευασθείσης κοντὰ στὴ λ
ρο τῆς Μαγδαλινῆς καὶ προσωρι
γὰ γυναῖκες καὶ ὄχι γὰρ Ῥωμαίους

Προσθετω ακόμη, ὅτι τὰ εὐνο-
ζωήματα τοῦ καταστήματος αὐτοῦ
δαίαι ἀποχρώσεις τοῦ μπλέ καί
τοῦ μαύρου.

λίγα αὐτὰ που ἔγραψα περὶ τοῦ
 τῆς Ζάν Μπλανσώ, ἐλπίζω ὅτι θὰ
 πῶσιν οἱ ἀναγνώστριάς μου νὰ μὴ
 συν κάποια γνώμη περὶ τῆς καλλί-
 δος αὐτῆς, πὺν κατορθώνει νὰ δημ.

πραγματικά άριστουργήματα
 όχι βέβαια ανδριάντες από αβρα-
 μαρο — αλλά καπέλλα ωραιότα-
 τα φθαρτά υλικά.

THÉRÉSE CLEMENS

Ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους τὸ ὄνομα
τοῦ ἥρωος τοῦ ἀνατέρω μυθιστο-
ρήματος ἀπὸ Δράνος ἔγινε Δράκος.

ME TA XIONIA

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΑ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Εἰς τὸ κέντρον ἄνωθεν: Κορίτσια τῆς Τσεχοσλοβακίας εἰς γυμναστικές ἀσκήσεις, ὁλόγυμνα σχεδὸν εἰς τὸ χιονισμένον ἔσταιον. Εἰς τὸ κέντρον κάτωθεν: Ἡ Βενετία χιονισμένη μὲ τὸ καδωνοστάσιον τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Δεξιὰ ἄνωθεν: Εἰς μίαν ἐσοχὴν τῆς Νέας Ὑόρκης ἐκδρομικαί ἐπιβαίνοντες ἐλκυθῶν ποὺ τὰ σύρμα σπυλλιά. Δεξιὰ κάτωθεν: Εἰς τὸ θαλάσσιον Σάμου τῆς Γιέννης οἱ παραγεμίζοντες ἑστῆσαν ἑαυτοῦ ἀποθεύοντες.

θες ἀγάλμα φανταστικῶν ζώων ἀπὸ χιόνια. Ἀριστερὰ ἄνωθεν: Εἰς τὰς Ἑλβετικάς Ἀλ-
 πεῖς παγοδρομοῦν μεταξὺ ἄλλων περιηγητῶν καὶ Ἀραβες ἀπὸ τὰ θερμότερα κλίματα τῆς Ἀφρι-
 κῆς. Ἀριστερὰ κάτωθεν: Ὅταν χιονίζει εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου
 βγαίνουν καὶ στήνουν γελοιογραφικοὺς Βούδας με σφάρο καὶ ματογυῶλια, οἱ μικροὶ Για-
 πωνέζοι.

✱ ΤΟ ΠΟΛΥΠΛΗΘΕΣ “ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ”, ΠΟΥ ΖΗΤΕΙ Ο ΚΑΪΖΕΡ ✱
Η ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΙΑΣ ΕΠΑΥΛΕΩΣ

Ὁ «Ἀχιλλεύς θνήσκων». Τὸ μαρμαρίνιν ἄγαλμα ποῦ εἶνε τοποθετημένον εἰς τὸν κήπον τοῦ «Ἀχιλλείου».

Τὸ μέγαρον, πρὸ θ' ἀνεγείρῃ ὁ
 Δῆμος Ἀθηναῖον εἰς τὸν χρό-
 νον ὅπου ἦτο ἄλλοτε ἡ Σχολή
 Καραϊσκάκη, καὶ διὰ τὸ ὅποιον
 ἐξοφάμεν οὐλίας λείξει εἰς τὸ
 προηγουμένον φάλλον μας, εἰ ἀποτελέσῃ
 νέα νείον στέλιμα τῆς πρωτεύουσας. Θά
 ἔχῃ δὲ καὶ μερίστην χορηγομότητα διὰ τὴν
 ἀνάπτυξιν καὶ τὴν υἱείαν τοῦ λαοῦ τῶν
 Ἀθηνῶν.

[illegible]

Τότε εἶπε οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους τὰ
ἐκζητοῦντο τὸν αὐτὸν ὁμιητικὸν μέ-
γανον· 1) θὰ ἐγκαταστήσουν εἰς αὐτὸ
καὶ αὐτὰ λουτρά, 2) τὰ ὁρθοῦν ἐκεῖ λα-
βιβλοθήκη καὶ βιβλιοθήκη διακοσμη-
τικῶν τεχνῶν καὶ 3) θὰ ἀνάγῃ ἐνὶ
τοῦ κτηρίου σάλα ἐκθέσεων καὶ διαλέ-
ξεων. Ἐτοί καὶ ὁ λῶς θὰ μπορῇ νὰ κα-
ταργηθῇ χωρίς νὰ ἡσυχέται πλῆθον
τὰ ἐν αὐτῷ ἐννοεῖται ἐκκοινοκρατικῶς, θὰ
μπορῇ νὰ διαρῇ καὶ ν' ἀντιγράφῃ χρή-
σιμα διαδοχικὰ στέδια δορεῖν καὶ
θ' ἀκούῃ τακτικὰ διαλέξεις καὶ θὰ πλεῖν
καλλιεργεῖται ἐκθέσεις δορεῖν. Συγκρο-
τός οἱ καλλιτεχνῶν καὶ οἱ λόγιος θὰ εὖ-
ρουν μίαν φιλοξενον στέγην διὰ τὰς ἐκ-
θέσεις τῶν ἔργων τῶν καὶ διὰ τὰς διλέ-
ξεις τῶν.

Τὰ λαῖκα λουτρά, τὸν ὁποῖον πιθανό-
τα ἡ χρῆσις θὰ εἶνε ἐντελὲς· δωρεάν,
θὰ ἐγκατασταθῶν εἰς τὸ ἱσόγειον τοῦ με-
γάρου. Τὰ λουτρά θὰ εἶνε δύο συστημά-
των· Ἄφ' ἑνὸς χωριστῆς μπανιέρες καὶ
ἀφ' ἑτέρου αἰθουσα διὰ ντους, με παρα-
πλεύτως· διαιερίσματα δι' ἀποδυτήρια.

ἡ εἰσόδος τῶν λουτρῶν, θὰ εἶναι ἡ ἴδια μετὰ τὴν εἰσόδον τῶν ἄλλων ἰδρυμάτων τοῦ μεγάρου.

Ἄτο τῇ κεντρικῇ ἀνάγκῃ εἰσόδου μία οὐκία, μνημονεύουσα οὐθὺν θ' ἀνεργασίᾳ τοῦ πρώτου πάτου, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῶν αἱ δύο βιβλιοθήκai. Ἡ μία εἶναι λαϊκὴ καὶ θὰ σχηματισθῇ ἐξ ἐξόδου τοῦ θησαυροῦ τοῦ θησαυροῦ. Διὰ αὐτὴν θὰ διεσπείρῃ μία μεγάλη αἰδέα τοῦ μεγάρου, εἰς τὴν ὅποιον θὰ εἶναι κυρίως καὶ λαϊκὰ ἀναγνωστήρια καὶ πληθὺν εἰς τὴν θὰ εἶναι το ἐργαστήριον, ὅπου θὰ τινεθῶνται καὶ θὰ ἐπιδιορθώνονται τὰ βιβλία. Ἡ ἄλλη βιβλιοθήκη, τὸν διακοσμητικὸν τεχνὸν, ἀποτελεῖ καὶ ἐντέλειος νεὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς το Ποιῶτι ἐπάρχει μία κοινὴ εἰς το Λοῦθρον. Εἰς τὴν ἐκείνην λατὸν αὐτὴν θὰ ἐπάρῃ τὸν παντὸς, εἰς τὴν διακοσμητικὰ σχέδια, ζωγραφίαι εἰς τὸν παντὸς, εἰδους τεχνίτας καὶ βιοτέχνες· ἐκλογικῶς, αἰδησιουργῶν, λεπτουργῶν, ζωτῶν, εὐλογιστῶν κτλ. Οἱ τεχνίται αὐτοὶ θὰ μποροῦν νὰ εἰσερχομένη ἐλευθερὸς εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτὴν καὶ ν' ἀνταλλάξωσιν ὅσα σχέδια τὸν χρειάζονται. Ἐτοί, μαζὶ μετὰ τὴν λατὴν ὡροφῶν τοῦ θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ πόσιδος εἰς λατὴν, καλλισθεῖας. Οἱ τεχνίται θὰ συντηροῦν νὰ κατασκευάζωσιν ὁποῖα τε καὶ πλὴν καλλισθεῖας πράγματα.

Ἡ βιβλιοθηκὴ αὐτὴν τὸν διακοσμητικὸν τεχνὸν ἐπέλεξε, οἱ δὲ σχηματισμοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ δωρεάς. Πλεῖστοι μάλιστα ἀπὸ τοῦα προσφέροντα τὰ διότι ἐκ τῶν σφιδά των τὴν καταικτινισμένην ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως, δηλαδὴ πῦρ ἀπὸ τῆς βιβλιοθήκης, θὰ ἐπόρην ἡμᾶς μεγάλη σάλα δι' ἐκδόσεις Συναγωγικῆς. Δι' αὐτῆς λείπει καὶ τὸ ἔτημα τῆς Συναγωγῆς καὶ οὐδέποτε εὐρισκομένης δημοσίας ἀποδοῦναι δι' ἐκδόσεις. Εἰς τὴν αἰθυσαν αὐτὴν θὰ δίδονται καὶ διαλέξεις διὰ τὸν λαόν. Θὰ ἐπάσχουν δὲ εἰς τὸ ἴδιον πάτωμα τοῦ κυρίου καὶ τρία δωμάτια ἐξ ὧν αἰρετὰ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τὸν ἐκδόσεων καὶ ἐν δωμάτιον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ προετοιμάζονται οἱ μέλλοντες καὶ κίονες τῆς διαλέξεως.

Ὅλοκλήρως τὸ μέγαρον αὐτὸ δὲ στοιχίσει εἰς τὸν δῆμον 5 περὶ, ἑξακομῶν. Ἡ ἐξ αὐτοῦ ὡς ἀφελήσιμος διὰ τὸν λαόν τῆς προτεινόμενης δὲ εἶναι ἀνεγκρίτως μεγαλότερη.

 ια νέα εὐδοκίᾳ ἐφθασε πάλιν διὰ τὸ πολυπαθὲς «Αἰχλίσον». Ὁ πρῶτος αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ἀλλοτε ἰδιοκτητὴς τοῦ ὠραιοῦ αὐτοῦ ἀνακτόρου, ζήτην ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν μας να τοῦ το ἐπιστρέψῃ. Ἀλλὰ τὸ Γερμανικὸν ἀνάκτορον εἰς πρὸ πολλοῦ ἰδιοκτητὰς τοῦ κράτους, δυναμὲι πῶς συντηρῆναι τῆς εὐρύτης. Πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν να τὸ ἀποκτήσῃ πάλιν ὁ τῶς Κάϊζερ;

«Αφώσκειν» τὸν ἀντιχρῆ Ρουλιέλιον
τὴν ἐλπίδα του καὶ ἄς ἴδωμεν σύν-
τομα τὴν ἱστορίαν τοῦ «Αχιλλεύου».

Τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ παλάτι εἶνε
κατισμένο ἐπάνω εἰς ἕνα λόφον, πλη-
σίον εἰς τὸ χωρίον Γασταύρι τῆς Κερ-
κίρας. Ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ λόφου
κατὰ ἐκτείνεται, ἡ θάλασσα τοῦ Ἰον-
ίου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἐκτείνονται ἀπεί-
ρατοι ἐλαιώνες καὶ ἀμπέλωνες. Ὡς θέα
ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, δηλαδὴ
ἀπὸ τοῦ παλάτι, εἶνε θαυμαστικά. Ἀντίκρ-
ναι ἴσως καὶ τὸν ἄλ-
λοφον, κατὰ τοῦ
πρόβολου καὶ πε-
ρὶ τοῦ θανάτου Ἀ-
γίου Δέκα ὀφθαίτων.
Παρακάτω καλλιε-
ργημένους ἐκτάσεις ἐκ-
τείνονται. Καὶ κά-
ποιοι κάποιον φαί-
νεται χωριουδάκια ἀ-
νάμεσα στὰ δένδρα...
Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
ἡ ἑσπέρη πλαγὴν
κατεβαίνει σποράν
τῆς θάλασσας ἀπεσπασ-
μένη με ἐλιές, με ἀμ-
πέλια καὶ με πορτο-
καλιές. Ἀποκινὰ δὲ
ναὶ τὰ φαινεται
τὸ χωριουδάκι Μπε-
νίσκος.

Πρὸ σαράντα χρό-
νων περίπου ἡ Αὐτο-
κράτειρα τῆς Αὐσ-
τρίας, Ελισάβετ,
στενοχωρήθη καὶ
βλαμμένη ἀπὸ τῆς
οἰκογενειακῆς τῆς ἀτυχίας ἐταξείδευε
στὴν Εὐρώπην. Ἐφάρσα καὶ στὴν Κέρκυ-
ραν καὶ ἔκαμε ἐκδρομὴς εἰς ὅλο
τὸ νησί.

Τὸ τοπικὸν ὅπου εἶνε τώρα
κηθόντι τὸ «Ἀρχιλιεόν» τῆς ἔκκαιμε
ἐξαιρετικῇ ἐντύπωσιν. Ἦτο τότε ἐκεί-
ναις ῥίλας τῆς οἰκογενειακῆς Βασιλῆα. Ἀ-
μέσως ἦλθεν ἡ ἰδέα στὴν Αὐτοκρά-
τειρα νὰ κτίσῃ ἐκεῖ ἑξ ὥρασι παλάτι.
Καὶ ἀγόρασε τὴν ῥίλα. Κατόπιν ἀγό-
ρασε καὶ ἄλλα πλησίον κτήματα καὶ
ἔτσι: ὅλος ὁ λόφος καὶ ὅλη ἡ πλαγὴ
ὅσος τὴν θάλασσαν ἐβγαίνει διὰ τῆς.

Ἀμέσως κατόπιν ἐβγαλεν εἰς νήυσιν
μηχανικῆς, καλλιτέχνας καὶ ἐργάτας.

Ἦτο: κατὰ τὸ 1890 τὸ ὄνειρον τῆς
Αὐτοκράτειρας ἦτο πραγματοποιηθῆς.

Στὴν κορυφὴ τοῦ λόφου ὤφιστο ὠ-
ρασι καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ «Ἀρχιλιεόν»
καὶ ὁ κήπος του ἐφάρσεν ὥς τὴν πα-
ραλίαν.

Τὸ παλάτι, ποῦ ἀπερίφωτο στὴν
μνήμην τοῦ δημοτικοῦ ἥρωος, εἶνε ἐν-
δοχόρο καὶ ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὸ ἰσ-
χυρίον καὶ ὀδο ποιότητα. Ἀλλὰ καὶ

πος εἶνε κτετιμένο ἀπάνω στο λάρο, ἀπὸ τὸ ὑψηλότερο πᾶσιμα βγαίνει, καὶ εἶνε ἀπὸ τῶν ἁπάντων. Ὅλο το κτήριον εἶνε ρυθμὸς ποιητικῶν. Ἐγὼ στο-
 σασθὲ με πάλῃος ἀκαλῆτων καὶ ἔρ-
 ων, ὡς ἀνθρώπων, με σταῖς, με ἐκρά-
 σης καὶ. Ἐγὼ ἀπὸ τὰ θρωστέα
 ἔρως τέχνης ποὺ ὑπάρχουν εἰσε εἶνε
 «Ἀγίλλεως θησῶν», μεγάλῃ ἀ-
 κριμα σπέννόμεν ἐν τὸν κτήρι. Ομοίως
 πᾶσιμα, με τοιχογραφία καὶ θρωστέα
 ποὺ «Ἀγίλλεως», ποὺ παριστάνει τὸν
 Ἀγίλλεως σὺντα πῖσι ἀπὸ τὰ ἄρμα
 τὸν ποτῆμα τὸν «Ἐκτορας. Ὑπάρ-
 χουν ομοίως ἀγίλλεματα μυστῶν, ποιη-
 τῶν καὶ φιλοσόφων. Τέλος εἶς στο
 ἴδιον μέρος τὸν κτήρι ἦτο σπέν-
 νόμεν μετὰ τὰ ἀγίλλεμα τὸ ποιητὸ Χάνε,
 εἰσε σ' ἕνα στρογγυλὸ μνημεῖον, ἀπὸ
 κτήριος ἀνά.

«Ιστορίες» περικοπές μνήμες κάθε χρόνου και είχε περπατήσει εις τὸ γυμνάσιον, συνοδευομένη τακτικῶς ἀπὸ τῶν ἀξιωματικῶν λογοτέκνων μας Κ. Χρηστομάνου. Ἀλλὰ δὲν ἔχοντο πάλιν τὰ παλαιὰ της. Τὸ φερόσχημά της εἰς τὴν Γενεθὺν της τὸ παλαιόν ἔμενε πιά ἔρημον καὶ ἀρχαϊκαλεμπμένον.

Ὁ ἄλγερινος της Ἀδοκράτορας δὲν ἐπεσευρέθηκα πότε τὸ «Ἀγχιλέιον». Οὕτως Ἀδοκράτορας Φραγκίσκος ὡς ἴσως, οὐτε κανεὶς ἐκ τῶν πρηνέων. Ἥμετε δὲ νὰ τὴν παλίστοιον.

Ὁταν ὁ Γουέλκιμους ἐπεσκέφθη τὴν Κερκυράν κατὰ τὸ 1905, εἶπε τὸ «Ἀγχιλέιον». Τὸ ἦρεσε πάλιν καὶ τοῦ ἐξήγησεν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸ ἀποκρίσθη.

Τὸν ἐπέειπεν χρόνον τὸ ἡμέτερον καὶ τοῦ ἔθηκε μικρὰ μεταβολή. Ἐγράψατο τὸ ἄγαλμα τῷ Χρίστῳ, πρὶν ἐπεσοῦσθαι...ἐχθρὸν καὶ καὶ ἐστησεν ἔνα ἄγαλμα τοῦ Ἀγχιλέως ὀρθοῦ μὲ ὀδόν στον γένυ. Εἰς τὸ ἐσωτερικόν τὸ ἀγαλματικὸν ὅμοιον ἔθηκε κάποιος διαρρυθμίσαι. Ἐκεῖ κατὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1909 ὁ Γερμανὸς Ἀδοκράτορ ἐπῆγε

την Κέρκυρα κ' ἔμειναν ἀρκετὲς ἐβδόμαδες τὸς «Ἀγίλειους». Ὑπῆρχε ὁμιλία ἀπὸ κατὰ τὸ 1910, ὅποτε ἔγιναν εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ἀρχιεπισκοπικὴ ἀνακαταστάσις, εἰς τὰς ὁποίας παρεῦθε.

Κατόπιν ὁ Κάϊζερ δὲν ἐπισκέφθη τὸν «τὸν «Ἀγίλειον». Ὁ θάνατος τοῦ Ἀμελίου καὶ κατόπιν ἡ ἐρίφην, τὸ πᾶν «Ἀγίλειον» ἐξαρχαιοποιήθη, κατὰ τὸν πόλεμον εἰς στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τῶν Γάλλων καὶ κατὰ τὴν ἀναγνῆν τῆς ἐρίφους ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεσταλὸν τὸν πολέμικον ἀποζημιώσεων.

Ἄνευ ὅμως ἀπομύ ἀρχαιοποιήσονται.

Πλειστοὶ προτάξεις ἔγιναν εἰς τὴν ὑπερίστην κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια διὰ τὴν ἀρχαιοποίησιν τοῦ «Ἀγίλειου». Διάφοροι ἐταιρεῖαι, ἔξωθεν κατὰ τὸ πλειστον, ἐλήθησαν γὰ τὸ νοικιάσιόν ἡ γὰ τὸ αγοράσαν ὅπως

καταστρέφουν τις αὐτὸς μεγάλαις ἐκδο-
ταστον με κέντρα
διασκεδάσεις καὶ ἀ-
ναρχίας. Οὐδὲν ἔ-
ργον προτάσεις ὅ-
πως ἐγκατασταθῇ ὁ
πῶς λέγα γαρτοπαι-
γνιον, όπως το του
Μοντε-Κάρλο.

Ἄλλ' ὅτι ἀπὸ προ-
τάσεις αὐτῶν ἀπερ-
ρίσθησαν. Ἐγινεν
ὁμοίως σκέψης γὰ
συσταθῇ ἐκεῖ νοσο-
κομεῖον. Ἄλλ' οὐδὲν
ἀπερρίσθη.

Μία ἀπὸ τὰς δυσ-
κολίας τῆς αἰετοῦ
χρονιστοῦ ἡ σεως
το ἀναγκαστοῦ εἶνε
καὶ ἡ γλῶσσα τῶς
ὁποίας ἐχει ὑποστο-
ν το κτήριον κατὰ τὰ
τελευταία χρονία καὶ
ὁποίας κατὰ τὴν πό-
λεμον. Ὅπως ἐχρη-
σιματοῦν ἡ στρα-
τιωτικὸν νοσοκο-
μεῖον.

Αἱ ραβδαὶ ὅπως
αὐτὰς εἶναι τοῦ
αὐτοῦ ὡς πὰ καὶ

... σπασίται δυνάστεως τῆς
 ἰσχυροῦς τῶν Πενήσιος ὄψεως τοῦ κτή-
 σιου εἶναι ἀρετὰ ἐγκαταλειπόμενον,
 καὶ οὐκ αὖτ' ἀπέραντος κήποι τοῦ.
 Οὐχ ἡ φράσις πάλιν μὲν ἐρημὸς
 καὶ ἐρημὸς ἀκαλλυρίστος.
 Κατὰ τὰ τελευταία γράμματα πολλὰ
 ἀπὸ τῶν ἐπιστὰς τοῦ Ἀγγέλου ἐπι-
 κλησάντων εἰς τὴν Κερκυρα διὰ λογι-
 σμίων τοῦ χρόνου ἵσταντο ὡς αὐ-
 τὸν ἐπὶ ἐντὸς τοῦ ἀντικειμένου πολλὰ ἐ-
 πιστὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀντικει-
 μένῃ.
 Ἦτοι αὐτὴν τὴν σφαιρὴν εἶναι ἀντι-
 σταν ποταῖα πύχνη ἀνεμῶν τοῦ πολυκί-
 στος Ἀγγέλου. Τοῦ πᾶσι ἀπὸ τῶν
 ὁμοῦ ἀπὸ θαλάσσης γὰρ ξανακινήθη ἡγε-
 μόνος ἀνάντορος.
 ... Ἐπάρσεν ἀνεπιστορετὴν ἐποχὴν
 ποδὶ ἡ Ἀυτοκράτειρα. Ἐπιστολὴν τῆς
 Ἀυτοκράτειρας ἐβρέμαξ καὶ ἐπλητεν ἐπὶ
 τῇ ἀνέκτορα αὐτῇ, ποδὶ ἐστοίχησαν δε-
 κάδ' αὖς διολιγύροις προπολεμίων ἐκα-
 ταμνησίων, ἐνθ' ἄλλοι διολύττορες ρω-
 ναντικαὶ καὶ περυστορες δυσχερεῖς,
 δὲν εἶχαν οὐτε μίαν μικρὴν καλὸσσην...

είτο Παναθηναϊκόν Στάδιον
μεγάλοι ἀθλητικοί ἀγώνες με-
ταξύ Ἑλλήνων καί Ἀγρίων ἀ-
θλητῶν. Τούς ἀγώνες αὐτούς
ἀγωνίζονταν τρία ἀθλητικά σωματεία μας:
«Εθνικός» τὸν Ἀθῆναι, «Ὀλυμπια-
κός» τοῦ Περισσίου καί ἡ «Ἀθλητική Ἑται-
ρεία Κωνσταντινουπόλεως». Ὁ σύνδε-
σμος τῶν ἑλληνικῶν ἀθλητικῶν σωμα-
τείων καί ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν
ἀγώνων παρέχονταν ὅλην τὴν ὑποστήριξη
καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀγώνων τούτων,
καὶ τοὺς ὁποίους θὰ μεταφράζω ὅλα τὰ
ἑλληνικά σωματεία τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς

Ἀγέρωντος ἀδελφῆς τὸν.
Ἐκείνο ποὺ προσέδιδε εἰς τοὺς ἀγώνας
αὐτὸν ἐξαίρετην σημασίαν εἶναι ἡ συμ-
μετοχή του ἐν Ἀσυνῶν μεγάλῳ ἀθλητικῷ
ἀγῶνι. Ὁ «Ἀχιλλεύς» (Achilles) ἐστὶν ὁ
ποῦτον ἑλάνθας πρόδρομος ἐν ἑαυτῷ ἐν
ἀλλοδαπῶν τῶν Ἀγγλικῶν ἐκτετατῶν διὰ μέλη
τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἀσυνῶν ἀθλητῶν καὶ
ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς «Καράς». Ὁ ἀθλητὸς αὐτὸς ἐ-
κείνος ποὺ ἐκάλουν ἐνδοξασμὸν τὴν
προσφάνειαν τὸν ἐλλήνων σωματιῶν.
Μετάφρασι τὸν διακεκρυμμένον ἀθλητὴν
τοῦ τοῦτος, of Butler, Lowe καὶ Baker,
ἐστὶν Ὁ «Οὐκινωπὸν». Ἐξαίρετος δὲ ἀθλητὴς
ποῦ ἀθροῖον ἀποτελεῖ ἐν συνόλῳ τὴν ὁ-
μάδαν ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ «Ἀθῶνας με-
μετῶν ποῦ καὶ τὸν σὺνταχθέντα ἐν λό-
γῳ Bursley πρῶταθλητῆς εἰς τὸν ὁρὸν
μετὰ ἑλάνθων καὶ οὐ Newmann πρόσ-
θεν τὸν πανεπιστημιόνομον ὁμάδου τῆς
Ἑσφόρας.

[illegible]

Τὴν 24ν καὶ τὴν 25ν. Ἀγρίον, Σάββατον καὶ Κυριακὴν διὰ γίγιναι εἰς τὸ Ἐξόδιον προκοιμηθεὶς ἀγώνως μετὰ τοὺς ἑλλήνων ἀληθινῶν τῶν ἐπιπολῶν ἐς τὴν κατὰ ἀναγινῶναι, ἐκτός τῶν ὁρίων 105 μ., 1500 μ. καὶ 10000 μ. Τὴν 10ν Κυριακὴν, 16ην Ἐξάρθωσαν τὴν ἑξῆς Κιρκισίαν, ἀπὸ τῆς ἑξῆς ἀπεκρίθησαν εἰς τὴν κατὰ ἀναγινῶναι καὶ τὴν 10ν Ἀγγλῶν κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναγινῶναι.

Α. Πνεύμα ὡρὰ 8.30, ἀπὸ τῆς ἑξῆς Ἀγγλῶν 100 πνεύμα. Ἄλλα τριπλῶν. Ἀναγινῶν. Ἀγγλῶν 1500 πνεύμα. Ἄλλα καὶ 20 πνεύμα. Ἀπὸ τῆς ἑξῆς Ἀγγλῶν 400 πνεύμα μετ' ἐπιπολῶν. Ἀγγλῶν 500 πνεύμα. Σαυατοδρομία 400 πνεύμα (εἰς 100).

Β. Πνεύμα ὡρὰ 8.30, ἀπὸ τῆς ἑξῆς Ἀγγλῶν 800 π. Ἄλλα εἰς πνεύμα. Ἐπιπολῶν. Σαυατοδρομία 1600 π. (1×400).

Γ. Πνεύμα ὡρὰ 8.30, ἀπὸ τῆς ἑξῆς Ἀγγλῶν 110 π. μετ' ἐπιπολῶν. Σαυατοδρομία ἐκτενέστα. Ἄλλα εἰς πνεύμα. Ἀγγλῶν 400 π. Ἀγγλῶν 10.000 π. Σαυατοδρομία 3.000 π. (1×.500, 1×800, 1×400, 1×200, 1×100).

Η ὡρὰς τῶν Ἀγγλῶν θ' ἀποτελεῖται ἀπὸ τῶν κατὰ ἀναγινῶναι ὡς ἑξῆς:

Μ. Buffer 11 μ. 40, 400 ἀνδρ., Μ. C. Nakes Δισκοβολία, σφαίριον, Σ. C. Newman, δόμος Ἀγγλῶν, ἄλλα

G. White 1 μλ., I. Thomas 3 μλ.,
Gates 100 ὑάρδ. σφαιροβολία., R.
yddt ἄλμα ἐπὶ κοντῷ, σφαιροβολία 100
ῥδ., H. M. Oconnor 1½ μλ., D. Ba-
er δρόμος 800-1500, Λόρδος Burquley
ῥμος μετ' ἐμποδίων.

Ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς Ἀγγλίζης ὁμολογῶ καὶ τὴν συμμετοχὴν διενεχθῆσαν ὀφειλῆναι, ἀποβλέπειται ἑξαετηρικός ὥροισι ἐνδιαφοροῦσα ἡ εὐγενής πάλαι. Ἐντε ἡλθέει οἱ οἱ Ἀγγλοὶ ὑπερέχοντες ἀσυνείτως εἰς τοὺς ὀφειλόμενους ταχέως. Κατὰ ἴσους πεντατονὰ ὅμως θὰ λάβωμεν μέγας εἰς τοὺς ἀγῶνας οἱ γνωστοὶ διακεκμημένοι δρομεῖς ταχέως, τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ ὅποιοι θὰ συμμετοχίσωμεν τοὺς Ἀγγλοὺς συναδέλφους μεν ἐλπίδας.

... τὰ ἀλλὰ ἀγωνισματα, ὡς καὶ ὁ
... εἰς, τὸ ἅμα ἐπὶ κοντὸ καὶ τὸ ἅμα εἰς
... ρος, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ πρωταθληταὶ μοι,
... ποπονοόμενοι φιλοτίμως, θὰ μᾶς δώσωιν
... ν χάραν τῆς ἑλληνικῆς νίκης. ο ο ο

ΣΠΟΡΤΣΜΑΝ

ΘΕΑΤΡΑ ΚΑΙ *
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

[illegible]

Ἄνθρωπον εἰς τοὺς ἐλληνοφάτους
 τοὺς τῶν Ἀθηναίων κάρην· τῶκα
 θύσσας τῶν μαρτύρων μετὰ τὸν ἄδραν
 ὄσμον·

Εἰς τοὺς κινηματογράφους ἡροῦ
 τοῦ πομποῦ εἶνε πάντοτε μεγάλα
 αἰσθητὲς τοιοῦτον ἐνδιαφέρον· κα-
 εἶ οὖν «Μαύρος δαίτης» μετὰ τὸν ἑλ-
 ληνὸν Βαλεντινόν. Ἐκτὸς τοῦ οἴου
 τοῦ Βαλεντινῶν καὶ τὸ ἔργον ἀκαθ'·
 αὐτὸ εἶχε μέγα ἐνδιαφέρον· ἡ
 «Κυρία» ἐπὶ τῇ βίᾳ τοῦ στα-
 τιστικῆς τοῦ Α.Πομποῦ καὶ βίβης·
 τῇ ἐποχῇ τῆς Αἰκατερίας· Με-
 λῶς τῆς Ρωσσίας· Ὁ «Μαί δα-
 εῖς» παλαιά· συγχρόνως εἰς ἀνά-
 σταν καὶ εἰς τὸ «Υπεῖλα».

Εἰς τὸ «Ἀττικόν» προβάλλει οὖν
 ῥασιπτοῦν, ἔργον μετὰ ὅταν τα-
 ρῖν. Εἰς τὸ «Διονύσιον» παλαιά
 «Μοναρχίην», εἰς τὴν ὁσίαν τα-
 ναῖν· ἡ «ῶν καὶ κί διακοσμοῦ»
 τῶν τῶν Μισοῦν· Ἡ τῶν «
 τῆς «ῶν», Το «Σπέντιν» τοῦ
 τῆς «Γραφισμῶν» μετὰ τὴν «Ἐννὸ λό-
 καὶ τὸ «Μοντάλ» τὸν «Μπέν Αλ